

ságra int az aggodalom, vajjon az átalányrendszer mellett el lehet-e annyi bevételt érni, mint a jelenleg hatályban lévő egyenként való lerovási rendszer fenntartása esetén.

Körvonalalaiban legkevésbé látható előre a közigazgatási illetékek törvénykönyve. Ez nálunk az illetékjognak legelnyagoltabb része, ahol a fejlesztésre bő alkalom van még. Másik sajátossága ennek a joganyagnak, hogy újabban elég sok voltaképpen idevágó intézmény keletkezett, amelyek azonban eddigi illetékrendszerünk keretébe nem voltak beleilleszthetők s ennél fogva mint az egyes miniszteriumok tárcabevételei különböző elnevezéssel, mint díjak, eljárási költségek, kincstári illetékek, hol egyes törvényekben, hol kormányrendeletekben és miniszteri rendeletekben, az utóbbiakban alkotmányjogilag talán nem is mindig teljesen biztos alappal, találtak szabályozást. Ezenkívül a városokat és községeket, sőt a vármegyéket is háztartásuknak gondjai mind gyakrabban viszik arra, hogy hatóságaik eljárásai körében az állami illetéken felül a maguk javára külön illetékeket óhajtsanak behozni. Ezen a két utóbbi területen uralkodó tarkaságnak megszüntetése és a vonatkozó jogszabályoknak megfelelő rendszerbeszedése szintén igen fontos feladat.

SZEMLE.

Joggyakorlat.

Házadómentesség csak azt a cselédlakot illeti meg, amely a gazdaság területén van. (Közigazgatási Bíróság 15.529/1924. szám.) A panaszos a Keszthelyen egy lakrészből és két mellékhelyiségből álló épület állandó adómentességét igényli az 1922. évi XXII. t. c. 2. §-a 6. pontjára utalással azon a címen, hogy ez az épület gazdasági cselédlak. Ezt az igényét a panaszos azzal okolja meg, hogy Keszthely szomszédságában levő birtokát Keszthelyről kezeli s miután e birtokon gazdasági épületek nincsenek kocsisának keszthelyi házában kénytelen lakást adni. A bíróság a panaszt alaptalannak találta. Gazdasági cselédek úgy a közfelfogás, valamint az 1907. évi XLV. t. c. és 1900. évi XLI. t. c. helyes értelmezése szerint azok a gazdasági (külső) munkások, akik valamely gazdaságban személyes szolgálatot teljesítenek. Ilyennek pedig az a kocsis, akinek szolgálata pusztán gazdájának keszthelyi lakásáról a gazdaságba és vissza való szállítása, annál kevésbé tekinthető, mert a panaszos maga sem állíthatja, hogy ez a kocsis gazdasági (külső) cselédi teendőket végezne. Ettől eltekintve alaptalan a panasz azért is, mert az 1922. évi XXII. t. c. 2. §. 6. pontja szerint adómentes gazdasági cselédlaknak csak a gazdasági célra használt ingatlan területén s nem egy másik helységben fekvő épületet lehet tekinteni.